

Tabor 1. Slovanskega stega skavtov-Belo jezero 9.-19.9.1947.

Spittal, Beli Orel, [1947]. 36 str.Razmn.

Štev. 576.

1. Slovanskega stega skavtov- Belo jezero 9.-19.9.1947

SKAVTSKA OBLJUBA

Obljubljar na svojo čast, da bom

1. izpolnjeval svoje dolžnosti do Boga in dorovine,
2. vedno pomagat bližnjemu ter
3. izpolnjeval skavtski zakonik.

SKAVTSKI ZAKONIK

1. Skavt drži na svojo čast, njeru se zaupa.
2. Skavt je koristen in drugim v pomoč.
3. Skavt je prijatelj vseh in vsakemu skavtu brat.
4. Skavt je viteški in prijatelj živali.
5. Skavt je trezen in ne kadi.
6. Skavt je poslušen in uboga brez ugovora.
7. Skavt je vedno dobre volje.
8. Skavt je tedljiv.
9. Skavt je čist v rislih, besedah in dejanjih.
10. Skavt je Bogu in dorovini zvest!

ragi bratje - roverji in izvidniki!

To brošurico- spominsko- jo lahko imenujemo, sem izdal z namenom, da ne bomo pozabili zabavnih, poučnih, resničnih in dramatskih trenotkov, ki smo jih doživeli in preživeli na našem najbrže poslednjem taborenju L. Slovanskega stega ob Belem jezeru v času od 9.-19. septembra 1947.

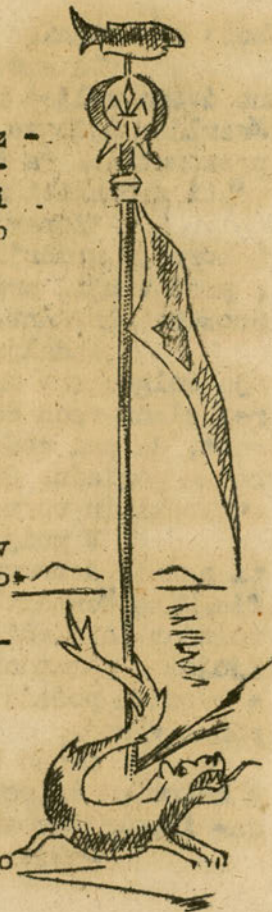
Skavt sem bil že v domovini, potem pa član slične organizacije- Fantovskih odsekov, kjer sem se vse do mojega odhoda iz domovine ukvarjal le z mladino z namenom, ki je v naši obljubi točno označen: vse naše življenje mora potekati tako, da bo usmerjeno k Bogu

domovini

pomoči bližnjemu

skavtskemu zakoniku.

Preživel sem že mnogo taborenj v domovini in tudi v tujini, a kakršnega sem doživel sedaj ob Belem jezeru, ga skoraj še nisem. Pomešani izvidniki in roverji, dijaki, obrtniki in uradniki, pa se teh razlik ni moglo nikjer opaziti. Živelimo po skavtskem zakoniku: Skavt je vsem ljudem dober in vsakemu skavtu brat, ne glede na veroizpoved, poklic, spol, starost in narodnost. Ob odhodu na taborenje sem bil zelo v skrbeh, kako bom te razlike v starosti in poklicu uredil tako, da ne bodo občutne. Pa ni bilo treba nobenega truda; skavti sami ste se tega zakonika strogo držali in s tem dokazali, da pojmujete pravilno tudi take zakonike, ki so

bolj zapleteni.

Da smo bili sveti, skavtskemu zakonu: "Skavt je vedno dobre volje" so skrbeli bratje: Gasar, Dimnik, Hauptman, Mravljec; njihova enotnost in neizpraznljiva malha sta nas vse presenetile. Za humor in zabavo na taborenju se agramo v prvi vrsti zahvaliti njim. -

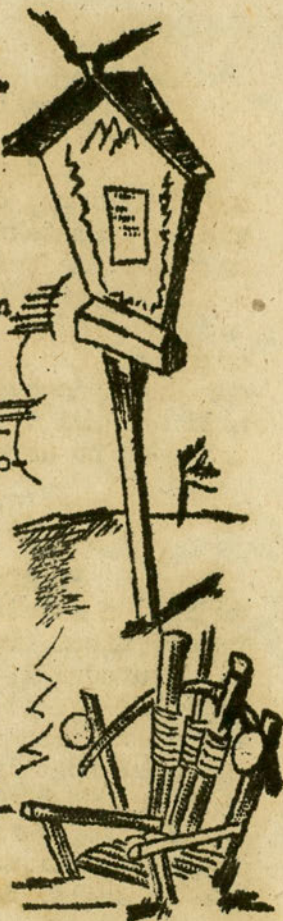
"Zdrav duh v zdravem telesu", v tem pravcu sem na taborenju usmeril vse delo, zabavo in sport in izpopolnjeval s predavanji, pri katerih se je izkazal kot posebno delaven in sposoben br. Rant.

Nadaljna okolnost, ki bi utegnila napraviti taborenje dolgočasno in nezanimivo, je bila: stegovo taborenje, torej člani vseh čet in roverskih klubov. Vesel sem, da imam zavest, da pri vodenju taborenja nisem delal nobene razlike v nobenem pogledu. Skušal sem biti kar najbolj pravičen in nepristranski in upam, da mi je to tudi v največji meri uspelo.

V prijetno dolžnost mi je, zahvaliti se v prvi vrsti našemu dobremu komandantu majorju g. Maydornu in Welferu g. Miss Meredith, ki sta nam dovolila in omogočila to v letošnjem letu edino in lepo taborenje. Hvalim pa se še zahvaljujem g. komandantu za veliko veselje, ki nam ga je napravil s svojima počaščujočima obiskoma, od katerih eden je trajal pozno v noč.

Svojo hvaležnost za to mu bodo naši skavti dokazali s delom za hitrejšo, točnejšo in popolnejšo dosego našega cilja - izpolnitev skavtske obljube.

Dalje se zahvaljujem primariju g. dr. Moršolu za vso

podporo, ki smo jo prejeli pri organizaciji tega taborenja; g. Merniku za priboljške pri hrani in za obisk na taborenju in g. p. Cirilu-Petelru, da je prišel k nam s kolesom in napravil tako dolgo pot za par uric, ki jih je pri nas preživel. Sv. mašo je opravil na prostem in nam tako omogočil izvršiti svojo nedeljsko dolžnost. Nestetokrat nas je fotografiral in s tem pripravil lepe serije fotografij za izpopolnitev skavtskega albuma.

Vsem, ki ste na kakršen koli način omogočili in pripomogli, da se je naše taborenje izvršilo na tako prijeten način, zlasti številnim dobrotnikom, ki ste zboljšali prehrano na taborenju, naj velja moja prisrčna zahvala.

Zahvaljujem se vsen izvidnikom, ki so napisali kak članek za to brošurico; še posebej br. Kobalu za ilustracijo posameznih sestavkov.

Vam bratje- ki ste bili na tem taborenju poklanjam to brošuro v spomin!

Prišel bo čas, ko se bomo morali ločiti in razkropiti po širokem svetu. Nekateri bodo pri težkem delu, drugi pri nadaljevanju študija čakali na sonce svobode ki mora skoraj vziti na obzorju pravice in človečanstva. Ne klonite glave, ampak izbrisite si žalost s temnega čela in ponosno dvignite glave v zavesti, da ste člani velike svetovne organizacije- skavtov, ki Vam edina nudi idealno vzgojo, združeno z zabavo in športom, ki je potrebna za življenje. In ko boste doživljali težke trenutke, morda najtežje v svojem življenju, vzemite v roko to brošurico in se spomnite na tiste lepe in vesele dni begunstva, ki ste jih preživel na taborenju ob Belem jezeru in na vse tiste prijetne urice na

izletih in sestankih. Tedaj naj Vas tolaži zavest, da ste v begunstvu zato, ker ste bili doma in v tujini zvesti skavtski obljubi, ki je edina prava, poštena in vredna žrtvovanja:

"Obljubljam na svojo čast,

1. da bom izpolnjeval svoje dolžnosti do Boga in domovine,
2. vedno pomagal bližnjemu ter
3. izpolnjeval skavtski zakonik!"

Bodite pripravljeni!

Spital, dne 19. septembra 1947

Beli Orel

45.

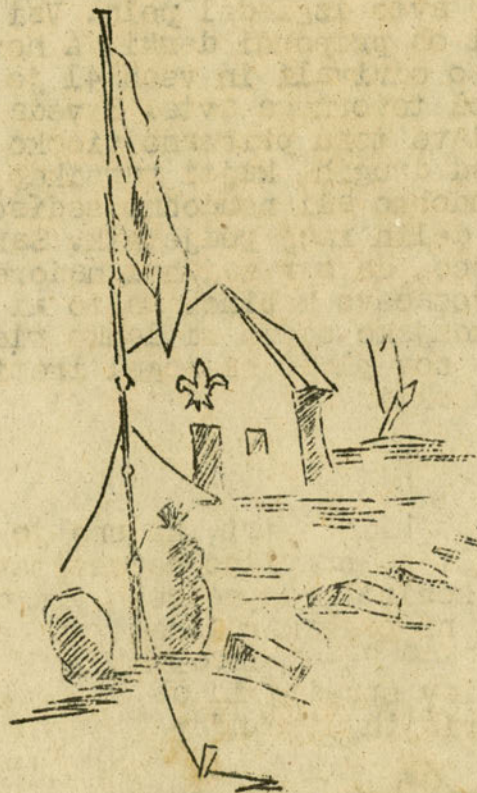
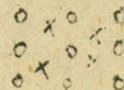
Utrinki z belojezerskega tabora.

Do taborišču se vlečejo telečnjaki. Živi telečnjaki. Da, saro težko obložene telečnjake je videti na globoko upognjenih hrbtih lastnikov opotekajočih se nog v skavtskih nogavicah. Le po tih rožero soditi, da so v telečnjakih - telečnjaki sari in roba v njih - last posreznih skavtov z nevidljivim gornjim delom telesa.

Telečnjaki se še kar zibljejo in obračajo svoje "telečje" hrbtišče nazgor, ne nazaj.

Skavti so odvrgli svoje, vendar ne žive telečnjake in pričela se je prava gonja. Noter, z rokari na tla - na hrbet, ven, z rokari s hrbta na avto - taka bi bila slaba besedna ponazoritev dela.

Brana, oprera in različna prtljaga je že napolnila polovico avta. Kar naj se ~~zato~~ ~~se~~ 41 skavtov? Vsekakor na avto, če hočejo odpotovati. Že po dvigu nekaterih je avto izgledal poln. Vsi so se prerivali ob priporni deski. A novo vstopajoči so odrivali in vseh 41 je zlezlo na pol tovornega avta. Seveda so posarezne glave temu prirerno visoko strlele iznad drugih, kajti marsikdo si je poiskal udobno ali neudobno sedišče na telesnih delih ranj podjetnik. Sam sem imel srečo, da sem zajahal nadomestno kolo za vozačevo kabino. Da to ni bilo ravno konjsko sedlo si lahko mislite, kajti se nov plašč ni rogel ireti obvoženih vzboklin.

Menda je bila četrta, ki sro jo domo zapravili za pravilno namestitve cepice brez koristi, če ne celo v škodo. Veter narreč ni prizanašal naši zunanjo-
sti in je nerilo bril okrog glav nesrečnih žrtev spredaj in ob strani, pa tudi v "visjih sferah" - "drugem

nadstropju" avta.

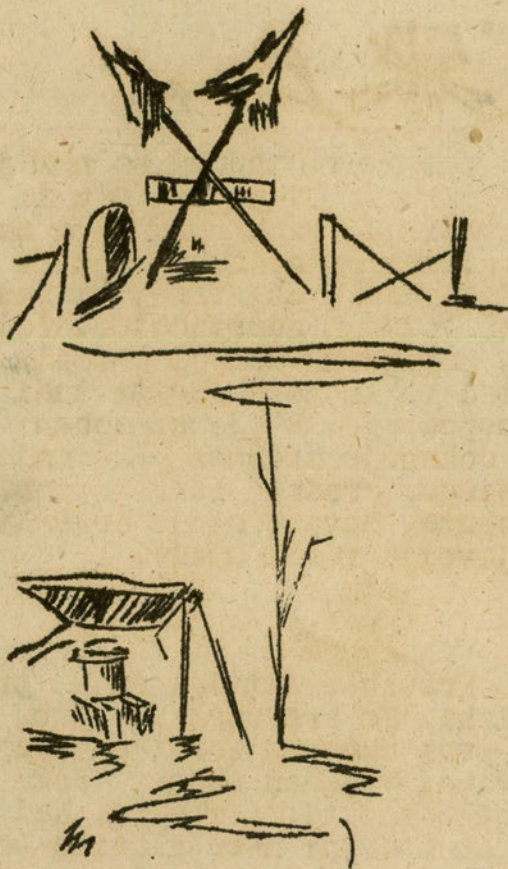

Šele pri Garmischu se nam je razveljal jezik. Zarek je bil seveda stari povzročitelj vseh skavtskih neumnosti - g. Izak Kohn, fabrikant iz Zagreba, filijala Wien, tedaj cirkusdirektor in vodja Landestheatra. Želite vedeti, kaj je na voznji krotil? Krave in teleta in po možnosti tudi njihove gospodarje. Da je sposoben krotitelj dokazuje zroznost prežetja na daljavo. Njegov "radar" je bila izrabljena trobenta. Seveda si je br. Beli Orel v nejevolji rasil usesa.

Nad Kreuzbergsattlom so se pretegali oblaki. Ko smo uzrli jezero, je zablestel prvi skromen zarek sonca; predvalo cerkvico, v Gačah so prve roke zapustile toplo zavetišče v zepu. Nad parom se je na rodriini neba zlatilo bozje sonce, temno jezero je postalo res belo.

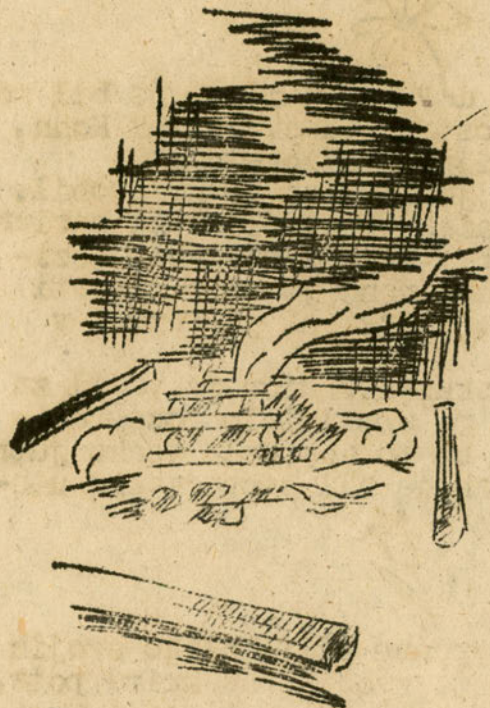

Na jugozahodnem koncu mostu Belega jezera je zraslo sotorišče. V veliki polkrogu so se napačjala sotoriška križa. V krožnem središču so izgibile, rusa v obliki elipse, sestero rogočnih, obtesanih debel je tvorilo zunanjo elipso - sedeze, v notranji pa je kipela piramidasta kopa goriva. Za zadnjim severozahodnim sotorom se je pokadilo. Kuhar si je nataknil bel predpasnik in čepico, poročnika sta postavila na štiri karns dva kotla, podnetila ogenj in zdaj se je topel vetrič poigraval z dimom. Kralu zatem je na visokeri drogu zaplapolala zastava 1. slovenskega stega.

Ping -, "Le kaj bi rekel ravnatelj? - pong -, "ko bi te zdajle videl!" - Ping ...pong.
"Hvala Bogu!" - Ping, "Zdajle mi ne more prav nič!" - Pong - je veselo odvrnil Francetu Lojze, pri tem pa neuročno nabijal ping - pong.

Na obeh straneh rize je stala dolga vrsta, ki je čakala na igranje. Precej prigovarjanja je bilo treba, da sem se rogel uvrstiti nekoliko "vise". Končno sta po treh letih tudi z mojega loparja zazvenela - ping in pong.

Tabor stoji, sonce zahaja, ogenj gori..." v mracen večer je donela pesen. Prava pesen za kraj, kjer je bila peta. Ko je odjeknil njen zadnji vrisk, je taborni vodja spregovoril: "Otvorjam prvo taborno zabavo ob tabornem ognju 1. slovenskega stega."

Prišli smo s prvim taborenjem.

Noč je bila okrog nas, sredi med nami ogenj. Pogoden zar je obseval naše obraze, v nebo so švigale bistre iskre svežega srečja. Toplota ognja je ogrevala nas vse in nas združevala v veselo, prisrčno družbo.

Hipota se mi je spremenila slika. Ni bilo ognja med nami, pa je bilo vendar toplo. Le odsev nevidnega ognja

je razsvetljeval prostor. To je bil odsev ognja, ki je gorel v nas, ognja bratske ljubezni.

"Nu, da!" Prebudil se je bil moj oserdnevni sostanovalec, g. Izak Kohn, direktor filijale Radio-studia.

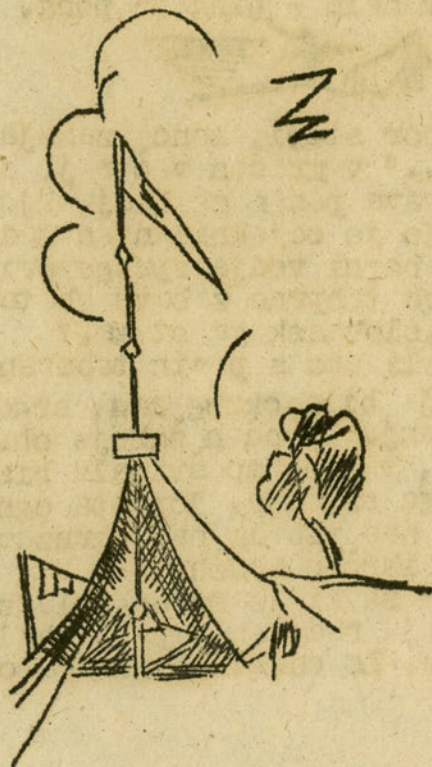
"Drži jezik, saj se ni trobil."

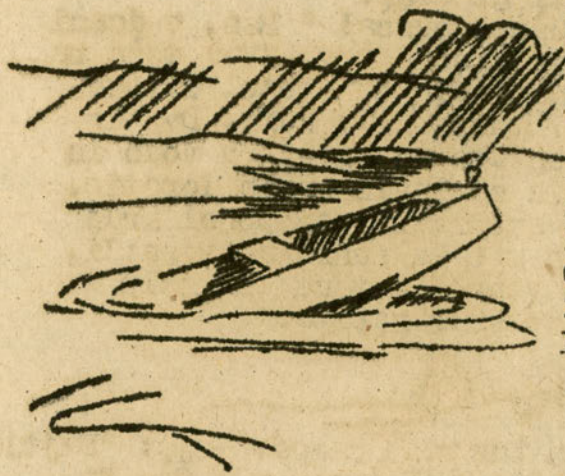
"Saj niser govedo, da bi pariral rogu. Sicer pa, kaj si pa začel jeziki. Z roje strani je bilo slisati samo vzdih..." - "ki se je razvil v v debato." -

G. cirkus-direktor je vadil za nastop. Meni pa spreletalo rožeg ob risli, da se bo to dogajalo vsako jutro. - In moj strah je bil stopnjevano utemeljen.

pregresne oči! Koliko svojih lastnikov so že zvodile na kriva pota. Tudi naše je roral taborni vodja krotiti z rogočno besedo, da nam ne bi

izstopile iz poželjivosti in požrešnosti. Njihovo gibalno pa so bile - koroske tepke, ki so povežene in zdrobljene lezale v cestni prahu in široko zevaje kazale svojo sočnost.

Da, brez teh hrušk, bi ne bilo taborenje res dovršeno, - čeprav so bile vzrok marsikateri nevšečnosti. Nemerlo izred nas si je v obupu ogledovalo zuljaste dlani, ali pa mililo in drgnilo očrnele, sajaste roke - posledico hrušk - in kotlov.

"Slecite se, v vodo in dvignite čoln!" - Dvanajst rok je brzelo od cepice do čavljav, preostale so le še kopalka, nato sro poskočili v vodo.

"Fuj, blato! Hitro, da se prej ne pogreznemo."

"Hura, sem, hura tja ; čoln naprej, nazaj, levo, desno; v čoln, iz čolna; Hooruk, hooruk, iiii, resk; živijoooo!"

Čoln je splaval. Pet skavtov nas je sedlo vanj, se uprlo v lopatice - vesel ni bil in zdrseli sro po

mirni, beli, gladni.

"Pusca, pusca!" Res, v desni
stranici je široka zev. "Vsa teža na
levo, desna veslajta stoje, zviska.

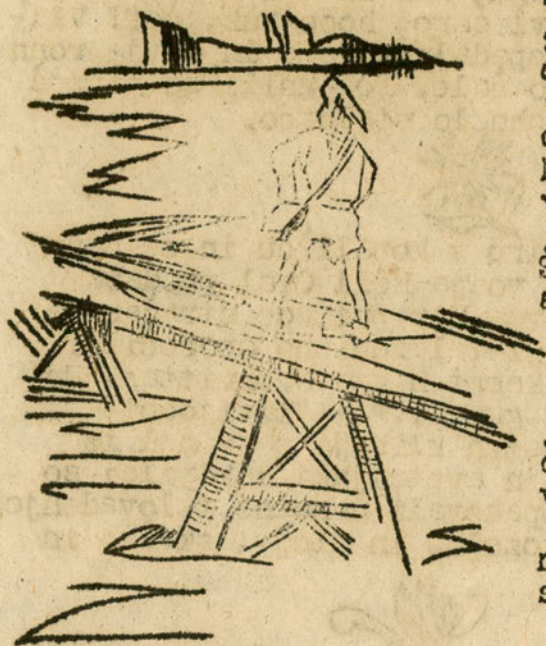
Uh, to je bila muka. Dva km
saro neprešano udarjanje v vodo in
sum penecih zvalovin nasih lopatic.

Ko smo zavili ob porol kraj
tabora, in sro se sunkora dvignili,
so pokala v nas vretenca in zile -
vedno v eno smer napeta.

Dr. Statnik pripoveduje: "Fajtje,
posluštel! Sem šol danes v Kafè. Pa
rečen: "Ajn Kafè! Alo, mi prinese
natakarica skodelico bele, sladke
kave. Spijem, "Bifil kosten?" "Ajn
siling". Placam in gren. Pridem domov
in pover nekaterim o Kafè-tu. Odpra-
viro se tjiše. Pridero v gostilno -
ne, v Kafè. Pa nas vpraša natakarica:
"Bas binsen?" "Draj Kafè." "Fir ajn
siling oder fir draj?" "Fir draj."
Prinese nar kave. Želite vedeti za
razliko s prejšnjo skodelico za "ajn

šiling?" - Bolj črna, ranj sladka
kava in ranjša skodelica.

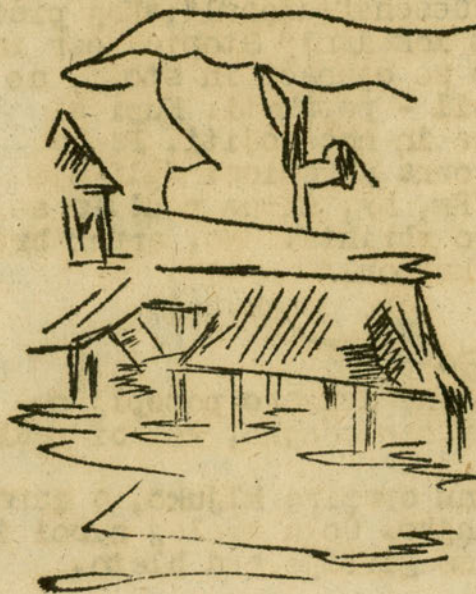
Jsto dopoldne gre Stefan po
kruh (na karte). Nerodna zadevščina.
Človek ne zna nersko: pekarna nekje
v sredi pučice, Stefan pride do vrat
z napisom: "Geschäftslocal", "Kaj piše,
da je kseft lokalni?" Stopica sem in
tja. Končno se ojunaci in stopi, ne
da bi pozabil - potrkat. Kupi si
kruha, plača in hoče oditi. Pa ga
vpraša, zgovorna pekarica: "Ali ste
Anglež?" "Hm, hm, sitna reč! Pa se
Stefan hitro zbrhta: "Ne, ampak brat
angleških skavtov."

Dopoldne dvigaro potopljen
čoln. Čolnov nar ranjka, vsi bi radi
veslali.

Na krnu opaziro kljuko, a zaran
natikaro zanjko. Čoln vselej zdrci in
se pogreza se globlje red blato.

S skokom na glavo ni nič.
Skakalcu se vedno izruzne vrv. Edino
njegovo dognanje je žalostno dejstvo,
da je colp razpokan in natrohnjen.

Končno poskusi eden izred gostov.
Spusti se z vrvjo v rokah in nekaj na-
veže na vrv. Potem spleva nad gladino,
plava k bregu, nam izroci konec vrvi
in nato povlecero; hooo-ruk, čof! Vla-
cilci so popadali v vodo in divje rohneli
nad gostovo salo. Potegnili so narrec
- saro strohnelo stranico.

Ležimo v kopališču in se son-
čimo. Brat vodja Beli Orel predava
o pionirstvu. Kar priitece stražar in
izroci vodji telefonično sporočilo:
"Direktor kommt heute Nachmittag. Er
hat Verpflegung..." - "Zivijooo!"
Divje-radosten klic je zazvenel iz
naših grl in avstrijski sokopalci so
zacudeno opazovali nenadno telovadenje:
Različne kozolce in stoje, skreke in
obrate.

Po ozkem Balen jezeru divjajo
štirje čolni. Neurorno se upirajo v
njihova vesla skavti nasega tabora.

Naprej, pridvig, zarah, nazaj.
Dve uri in pol isti takt. Sonce
zge že itak zagorela tlesa. Znojne
kaplje teko raz čela po obrazu in
kapljajo z brade na otrdela kolena.
Pa nihče se ne zmeni za napor. Ves-
slaci so postali stroji.

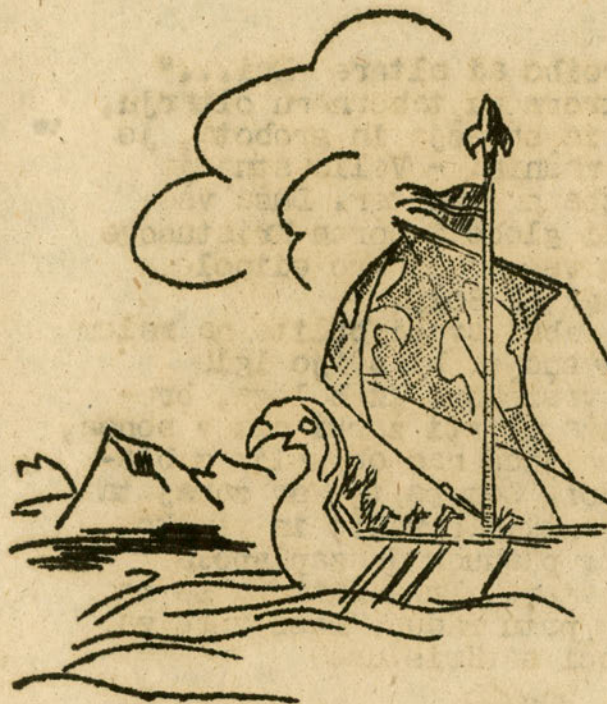
Štirje čolni divjajo. Kateri
bo prvi? Vsakdo odgovarja: Nas mora
biti!

Lost se oddaljuje in izgine za
ostrir gorskih grebenom, ki strmo pada
v jezero. Glej, konec jezera! Nova
sile napolnijo telo, urneje reže čoln
gladino. Visoko je dvignjen krn in za
krmo valovi izpod nepretrčnega krnila
nepretrgana ravna brazda.

Se sunek, dva, krn je sunil ob
porol. Poskocili sro na suho.

Dosežen je bil naš cilj. Po dol-
gem smo preveslali celo Belo jezero.

Krasen je pogled na veslajoče
skavte v krogih. Da, če se kdaj vrnero
dorov, tudi pri nas morajo zaziveti
"Porinski skavti", da bodo veslali po
naših jezernih in naravnih rečah.

"Antroibo ad altare Dei..."

K skromnemu, tabornemu oltarju, narejenemu iz srečja in grobota, je pristopil masnik. - Velicastna je božja služba na prostem. Duša vse bolj občuti globoki pomen Kristusove daritve in vse misli vro edinole k viru vsega, k Bogu.

Dve sibli sveci prlita na malem oltarju, jasno se bleščijo igle srrekovih yrsickov. Iz belega, brezovega križa plati zarki odsev sonca, nebeska Kraljica nas objerlje z blagim pogledom. Sem pa tja se zaražeta vrhova stranskih srrekic in visoko za oltarjem plahudraje zaplapola stegova zastava. Pred nami pa se na povosčenem prtu raduje naše vere, za nas darujoči se Kristus.

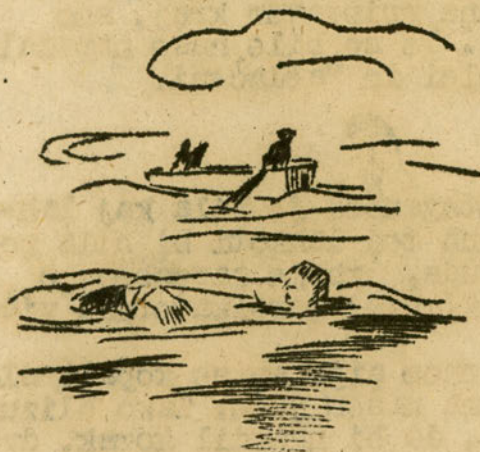

"Ena, dve, tri!" - Čof, pur.

Ojejrenč, br. Ko-al preizkusa trdoto in proznost svojega trebuha. Pa celo protivoljno. Glej ga, kako hlasta za zrakom. Bog ne daj, da bi pil vodo! Kje se boro pa potem kopali?

Br.Štefan narreč ne dvomi o njegovi zrogljivosti, da poloka vsaj gornji del jezera.

Toda kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade. Br.Ko-al je sicer brez zlih posledic zlezel iz vode (čeravno je br. Štefan pri taborni zabavi korantiral poročila saskavtor nekako takole: Br. Ko-al je bil svecano vržen v vodo, v preizkusne namene. V njegovem želodcu se nahaja 1 dm površine Belega jezera), so pa zato drugi žrtvovali svojo sapo. Med drugimi br.Beli Orel, Štefan in Tine.

"Napad, napad, pokoncu!"

"K-k-k-aj?" "Aaa" /zzz/-

"Saj ni vse skupaj nič, bežite se solit!"...

"Kastelic in Natlačen! Glej jih, za kuhinjo!"

"Ne, saj ni res! Pri skladišču!"

Priznati moramo, da je straža dobro razumela načrtni ranever.

Tekli smo v zbor, nato pa ob pol
2^h ponoči 5 km "zasledovali napadalce".
Ko smo prisli na pripraven kraj, smo
gledali zvezde. Te so bile naše napadal-
ke, naši Kastelci in Natlačeni.

A Mittagsnock je bila kaj lah-
ka pot. Pa kljub tej lahkoti bi bila pot
vredna tudi truda, rh je zarasčen, a
razgled bi delal čast marsikateremu viš-
jemu vrhu.

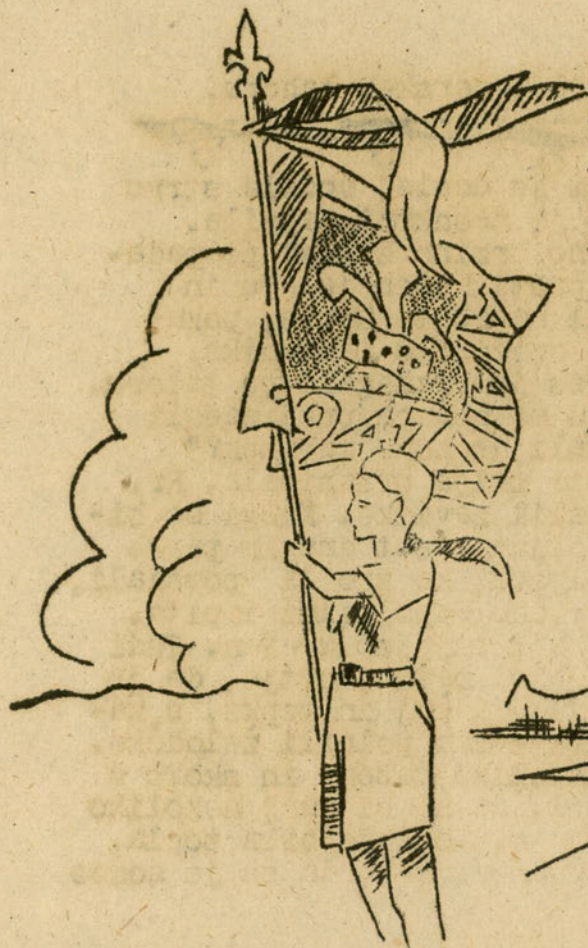
V biseznem šiju so se kopali slo-
venski vrhovi na našem jugu. Tako blizu
so se mi zdeli, da bi naredil korak, dva-
- in doma bi bil. Tako pa se dviga med
njimi in nami neviden železen zastor...

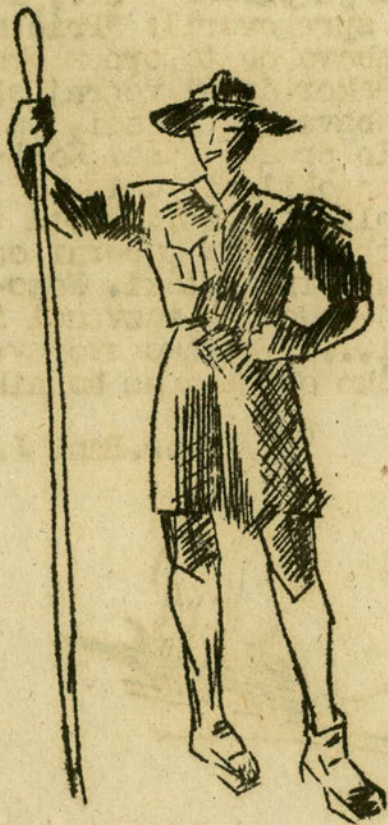
Lepi so hribi, med katerimi zi-
vimo, a njihova lepota je kakor v za-
smeh nedolžni krasoti naših gora.

Kaj kralu je prišel večer, ko je taborni vodja spregovoril: "Pričnjam zadnjo taborno zabavo ob tabornem ognju našega stega."- Kakor da bi večeraj slišal otvoritev prve zabave, se mi zdi, pa vendar je preteklo precej časa. Koli-ko stvari se je dogodilo te dni, ki jih ne bom mogel nikoli pozabiti. Kajti to taborenje in posebej se ta taborni ogenj je morda moj zadnji izvidniški. Mogo-ce da bo še kdaj radostno zazvenel iz grla "Tabor stoji...", a tako svojevrsten in skorajda otroško občuten ne bo nikdar več.

(br. Rant J.)

Obisk v belojezerskem taboru.

Cesta, ki je doslej vodila strmo navkreber, se je naenkrat nagnila. Avto je s polno brzino zdrvel po padajoči se poti proti Belen jezeru in kopčno zavozil na rost. Trhle, pokajoče deske so opozorile tabornike. Divje vpitje se je razlegalo po taboru.

Pri vходу so nas najprej začeli spraševati: "Ali je zares zavitek?" Mnogim se je ta želja uresnicila. Br. Gasar je razdelil zavitke. Mnogi so bili zelo zadovoljni, spet drugim pa se je obraz podaljšal, ko sro ji povedali, da se kralu polno dopolnilni izpiti.

Tabor je bil sijajno urejen. Tudi uslužni znajo biti naši skavtje, da je kaj. Ponudili so ri čaj in tepke, skaterini so si vsak dan polnili želodčke.

Jezero je blizu tabora in skoro v greh bi si štel, da ne bi vsaj nekoliko pocofotal po njem. Voda je bila topla, samo to nasrečo smo imeli, da se je sonce

skrilo za oblake, čim sem prišel v vodo. Sicer sem pa tako in tako moral iz vode ker re je sofer za priganjal.

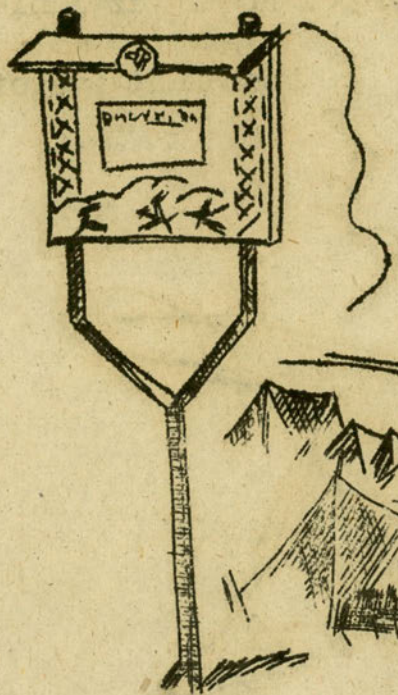
Slednjic sem prispel dorov, se ves pod lepim vtisom uric, ki sam jih preživel na obisku pri bratih izvidnikih.

Tone Rant (volčič)

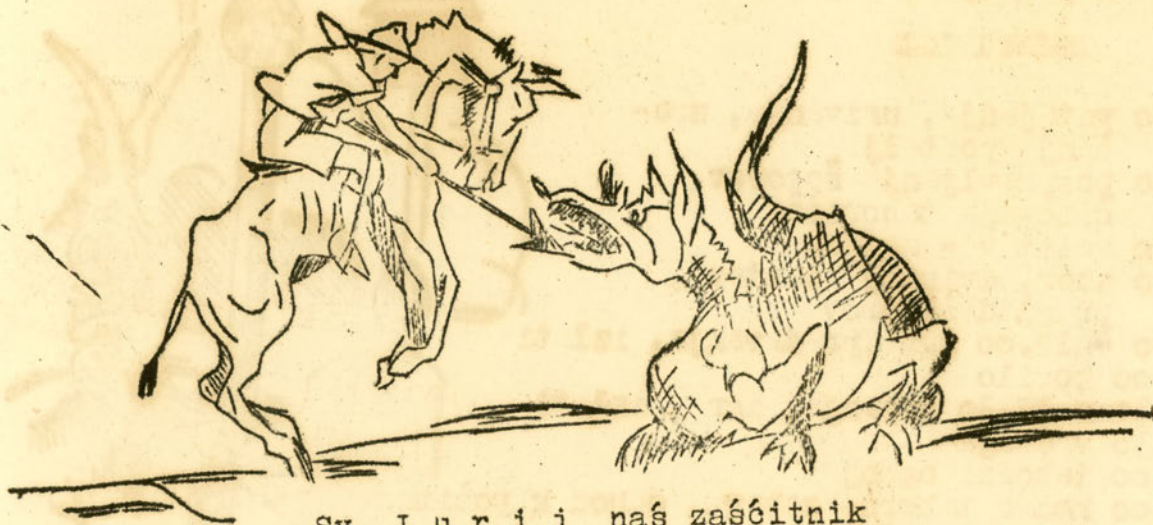
Pogled na borisice.

Dnevni red na taboru

Mnogo lepih in veselih dni doživimo v življenju in -čudno - vse kar je bilo lepo nam ostane v spominu, vse hudo in trpko pa lahko kralu pozabimo. Dnevi veselja - tako se nam zdi - minajo kot bi rignil, docir se n.pr. kakemu studentu, ki se pripravlja na izpit zdi dan dolg kot večnost.

Dan preživeti na taboranju prištevamo gotovo red, srečne in vesela dni našega življenja. In prav tako ima 24 ur, kot dan preživeti v Spittalsker taborišču, s to razliko, da na taboranju izrabiš vsako minuto in to za utrjevanje telesa in duha. Skavti na taboranju ne poznajo lenarenja, dela z rokari, bistri pa tudi svoj um s poslušanjem predavanj itd.

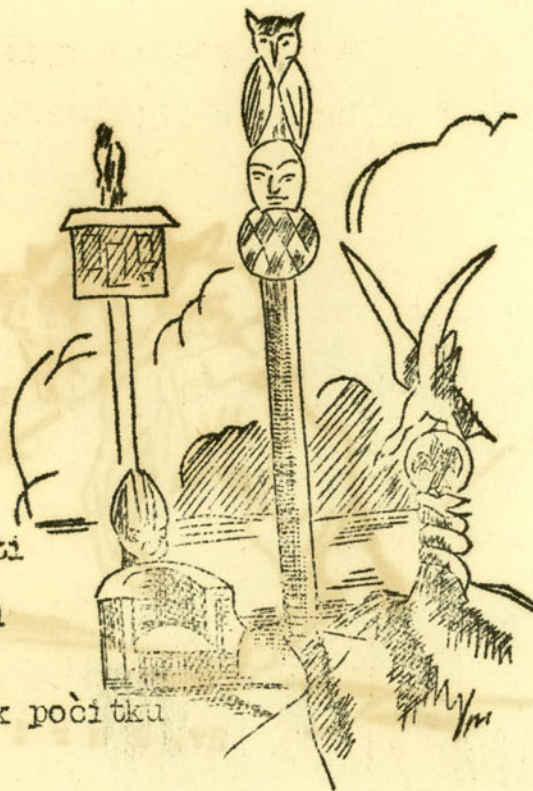
Sv. J u r i j naš zašćitnik

Ob jarboru je postavljena razglasna deska, na kateri so nabito vse važne objave za udeležence taborjenja in njih goste.

Nad drugimi objavami bere:

DNEVNI RED

- 6.30 vstajanje, urivanje, zračanje postelj
- 7.00 pospravljanje šotorov, čiščenje taborišča
- 7.30 rolitav - zajtrk
- 8.00 zbor, dviganje zastave, pregled šotorov
- 9.00 - 12.00 igre, predavanja, izleti
- 13.00 kosilo
- 13.30 - 17.30 kopanje, igre, izleti
- 18.30 večerja
- 20.00 taborni ogenj
- 22.00 konec taborne zabave, odhod k počitku
- 22.30 popolna tišina
- 22.30 do 6.30 nočne straže.

Na i podrobneje opišer posarezna točke dnevnega reda:

Od polnoči do 6.30. Prak lega na taborišče. Vse je mirno in tiho, le vetrč se polglasno igra z listjer, ki naznanjajo prihod jasenskih dni. - Stražar budno varuje taborišče. Znaki spoznavanja ru poragajo čuvati zastave, šotore in kuhinjo. Na ogenj počasi nalaga, da se pogreje in da ru razsvetljuje taborišče. Radi varnosti (nočni napad na zastave) pa sro ireli napeljana -se elektriko.

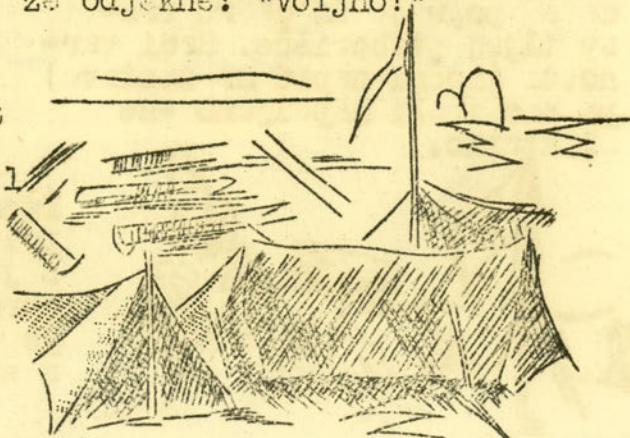
Izza zarje sinjih planin je prisvetilo žarno jutro in razsejalo je srehljaj na naše borno taborišče.

Ob 6.30 zatrobi dežurni skavt s skavtskim rogor jutranjo peser - vstajenje. Dežurni se trobi, ko skavtje že stojijo v zbo-

Ob 7.00. Brez based. Šotor uredi, odeje zravna, kot da bi bile zlikane. Vse v ravnih crtah. Če bi govoril z bivšim vojakom, bi rekel: "Vsa na ivico". Tlačnjaki lepo zravna za vzglavje, knjig in slično na polici lepo zloženo. Izvidniki se napravijo v krocj, in za -

ru z brisačo in rilom ter priboror za čiščenje zob. Mirno! Na desno se ravnaj!... Dežurni roli jutranjo rolitev. - Na levo! Skavti tečejo v koloni na potok k urivanju. Brez based. - Vsak se očisti in vrsta je zopet postrojena, nakar lahko pritečejo na športni prostor k jutranjim vajam. Nekaj skokov, tekov, počepov itd. Vsem je vroče: za odjekne: "Voljno!"

ob 7.30 stojijo v zboru za zajtrk. Z Bogom začni vsako delo, da bo

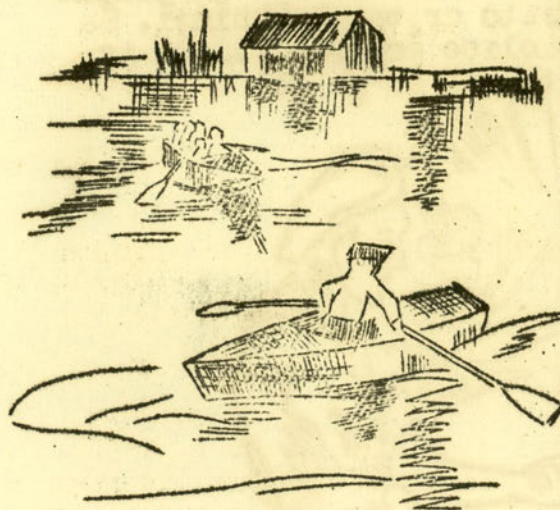
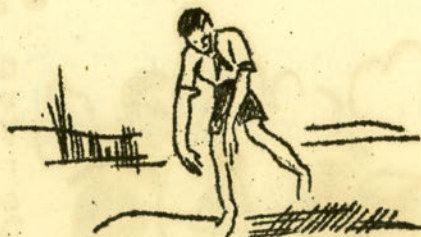

dober tek išlo!* Pred in po jadi je vedno rolitev. - Kuhar dali zajtrk. Vsi izvidniki sedajo za originalno rizo v jedilnici, so tiho in jejo. Že se zasliši trobenta in klic: "Mirno!" Dežurni - zaključno rolitev! Na desno - levo, k porivanju posode! Dve koloni se vijeta k jezeru: ralo ropota, fantje za v koloni nesejo posode na rogovilasto drvo ob kuhinji. Se očistiti okolico šotorov (slare in drugih sreti) in že je ob

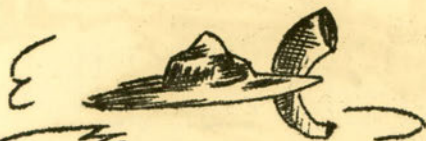
8.00 zbor vseh taborščih. Ravna črta, kot da bi jo z vrvice potegnili stoji v pozdrav; vodja taborjenja s pogl. dor na jarbor stoji rarno in pozdravlja z roko - dežurni izvidnik pa dviga našo zeleno, z rurenir skavtskir znakom zastavo na jarbor. Kako veličasten je ta trenutek!

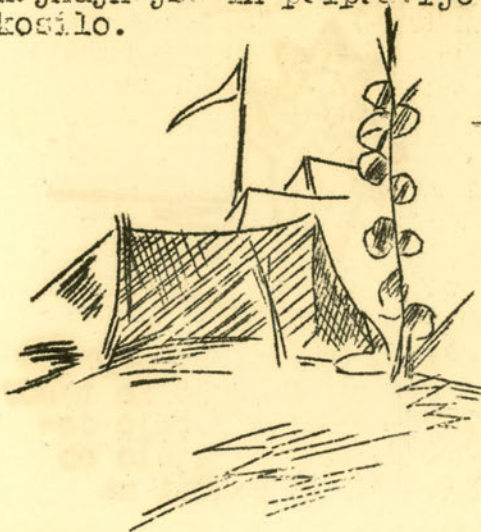
Vodja z ostalimi odborniki pregleduje satore - taborisce - okolico. Odeja je malo nagubena - Ivanovo ime je napisano na listku, ki je vržen v zaro, ob jarboru; to je rezerva za čiščenje kotlov... Pregled je končan.

Ob 9 je zbor vseh ob tabornem ognju. Začne se predavanje in se slisi razlago skavtske obljube. - Po predavanju povelje: "Slecite se - kopanje!" Na povelje so kroji, poravnani na tleh poleg satora in se poskacejo fantje v jezero in plavajo preko. Dobri plavači skačejo na glavo, začetniki na noge; plavanja nevesči pa se učijo ob bregu. To je življenje! Preplavamo Belo jezero - neplavači na čolnu. - Sledi drugo predavanje na drugem bregu. Obravnavamo pionirstvo. - Ker je naslednji dan oblačen - napravimo namesto kopanja in predavanja izlet v okolico taborisca, na bližnji hrib Mittagssnock (1473 m). Skavti hodijo v

12.00, naker je eno uro pro-
sto, da si fantje uredijo
najnujn jse in pripravijo za
kosilo.

skavtske koraku - v indijanski po-
strojityi - v koloni. Ni kl pitanja,
rir, tišina - patja. Vse v znarenju
reda in discipline. To traja do

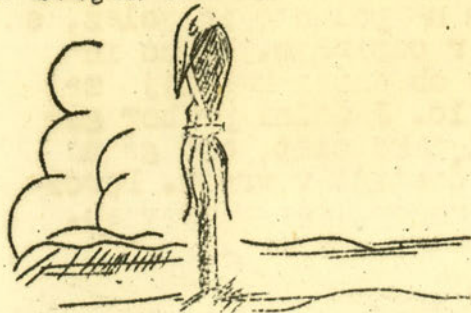
Ob 13.00 dežurni zatrobi - zbor h
kosilu. Vsi skavti v popolni uniformi,
s porcijo v roki stojijo v zboru. - Ku-
har je že pripravil kotel z m nažo
pred vrsto na zbornem mestu. - Mirno!
Politev; in na povelje deli kuhar hra-
no. Ob pogledu na polento in golaž, se
fantom usta kar odpirajo. Mirno in
tiho zbirajo v obadnici kalorije za
popoldansko delo. Ječilni pribor go-
tovo ne bi bil tako čist, ako ga ne
bi bilo treba čistiti v vrsti. Porci-
ja se visi na rogovjlastem drevesu.

Ob 13.30 zopet zbor za igre-
šport in delo. Ponavlja se isto,
kakor dopoldan v delavnem času
od 9.00 do 12.00. Predavanjem mo-
rajo slediti tudi igre. Popoldansko
delo je končano.

Ob 17.30. Enourni odmor za
odpocitek, ureditev šotorov in
okolice ter napravljanja

Ob 18.30. zatrebi dežurni v zbor-
teško pričakovana večerja. Molitev
pred in po jedi - večerja v obedni-
ci za mizari, ki so naše pionirsko
delo, nato pomivanje porcij; čiste
jedilne posode visijo na rogovilah-
na svojem mestu.

Vse je živo. Skavti se odprav-
ljajo po drva za kuhinjo in tabor-
ni ogenj. Preskrbeti morajo do-
volj drv, da nas ne bo zeblo ob
taborni zabavi in na ponoči na
straži.

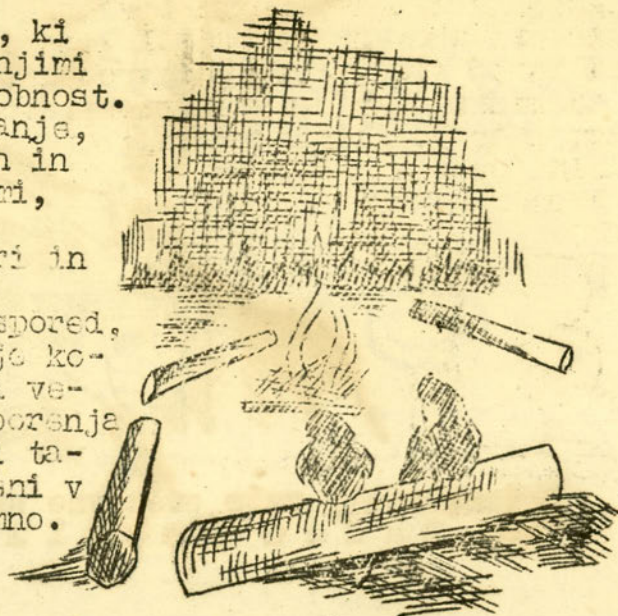
Dežurni že pripravlja grmado
za taborni ogenj.

Ob 20.00. Rog poziva na -
zbor ob ognju. Skavti s prekrizani-
mi, sklenjenimi rokami stojijo in
strmijo v ogenj. Vsi skupaj tvorijo
obroč - bratstvo vseh. Za zadoni
pesem: "Tabor stoji..." Kako lep
in veličasten je ta trenutek uvoda
v taborno zabavo, ve samo tisti,
ki je kaj takega sam doživel! -
Roke se spuste. - Vodja otvori tabor-
no zabavo s skavtskim pozdravom in
rolitvijo.

Skavti sedijo na sedežih, ki
so jih sami pripravili, da z njimi
dokazujejo svojo pionirsko sposobnost.

Vrsti se - poučno predavanje,
petje narodnih in
skavtskih pesmi,
uganke,
šaljivi prizori in
čaranje,

Dve uri traja ta pisani spored,
a udeležencem se zdi, kot da je ko-
raj prišel. Zatem moli dežurni ve-
čno molitev, nakar vodja taborenja
s skavtskim pozdravom zaključuje ta-
borno zabavo. Skavti - sklenjeni v
obroč - pa pojejo skavtsko himno.

Ustanovitelj naše svetovne skavtske organizacije -
lord Baden Powell, roj. l. 1857; umrl l. 1941.

Ob 22.00 vse utihne, skayti se
splazijo v sotoce.

Ob 22.30. Poslednji glas
trobante v tem dnevu : Mirno!
Posebna tišina, ter molk obja-
na vse taborišče.

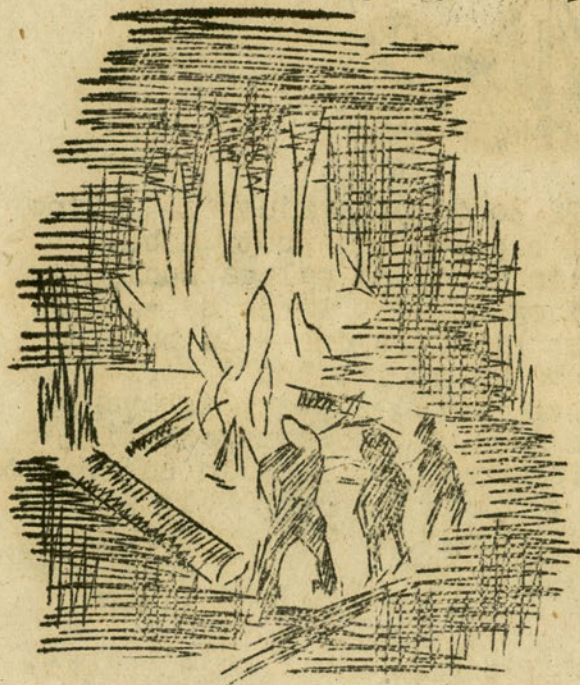

Ob 22.30 do 6.00 zjutraj. Mirno
plapolo taborni ogenj proti nebu. Stra-
zar tiho in previdno nalaga suhljadi,
da ohrani ogenj živ. Greje se - risli
na dogodke minulega dne - in budno
pazi v cuvanje mu zaupano taborišče.
Tek poljske risi, zajca, polgrayanje
vetrica z listjem, vsak najmanjsi sum
zbuja strazarju pozornost in cuječnost.

Čas taborenja je potakel, kot
en sam lep dan, ki bo vsakemu ostal
v neizbrisnem spominu. Res, kako lep
je bil ta dan - preživeti ob Belém
jezeru! Kako lep bi se bil - v
za nas najlepšem delu sveta - v Como-
vini!...

Beli Orel.

Ob tabornem ognju.

"Prižgi!" -

Ukaz strepeče v noč.

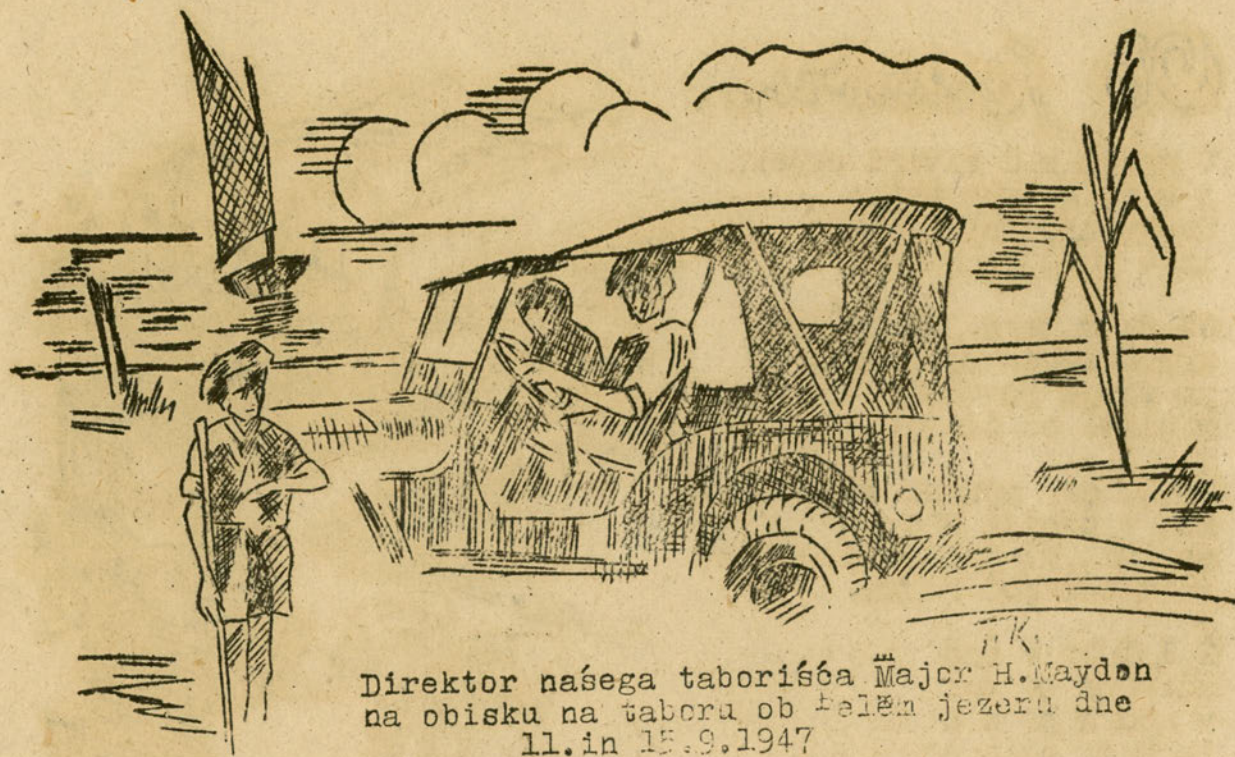
Postav ternih obroč
vzdrhti.

Zaprasketa.

Plarenček v plaren zagori
z ognjeno zarjo pozlati
še vrh gora.

Postav obroč
ob ognju se razvne
in brata brez objave
in poje v noč.

Gor

Direktor našega taborišča Major H. Maydon
na obisku na taboru ob belém jezeru dne
11. in 15. 9. 1947

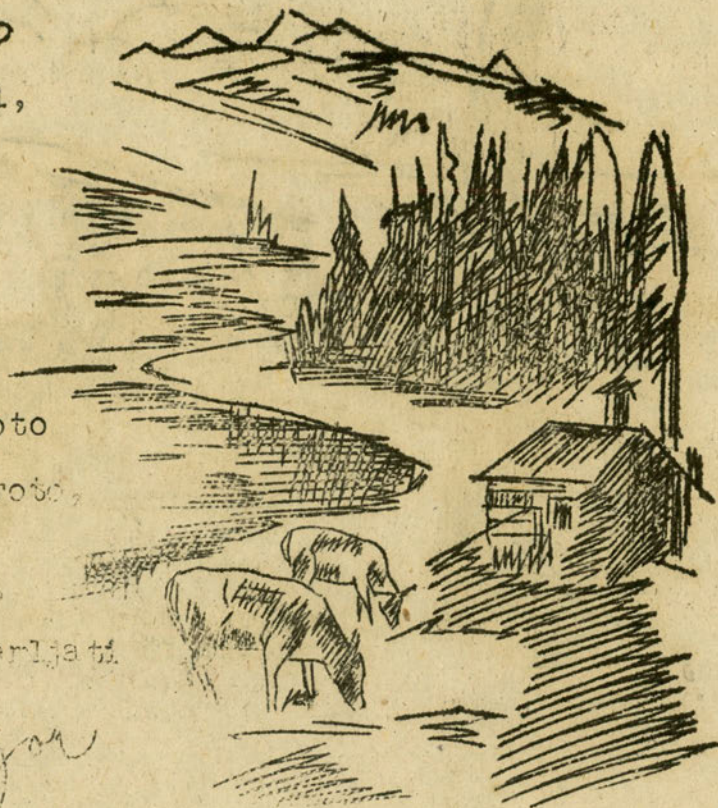
Ob jezeru.

V gorah med siviri orjaki,
jezero gorsko spi.
Uspavanko poje oblaki
in vetrič ga hladi.

Glaj, v terni globočini
uriva sonce s glavo,
po sinji površini
razliva se zlato.

Ko gledar gorsko to krasoto
kot večnosti oko
se zdi, ki siplje le dobroto,
svet božajoc reko.

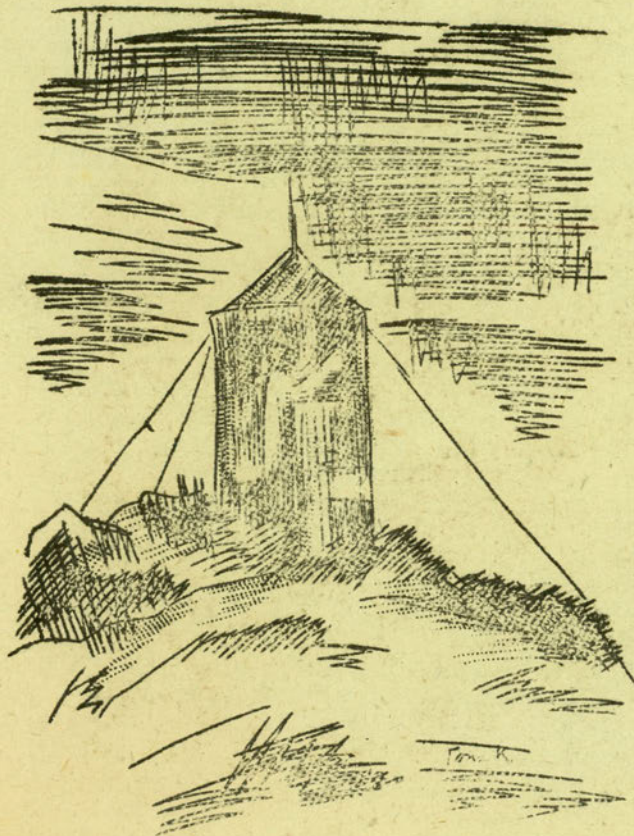
Žal bi večno tu ostati,
uživati ta raj,
v nočeh pa z zvondari kraljati
in piti njih srecljaj.

Bor

Zbrat, izdal in založil B. Orel. Ilustriral br. Dobal Anton

Dorovina, rili kraj!
Kjer visoke so gore,
kjer zelene so planine,
rile trate in doline,
cerkve bele kjer stoje.
Dorovina, rili kraj!

Dorovina, rili kraj!
Kjer se rožce svetajo,
bistre vode kjer tečejo,
drobne ptičice pojejo,
kjer preljubi roji so.
Dorovina, rili kraj!

Dorovina, rili kraj!
Kjer sem ležal v zibelki,
rili rerci v oko gledal,
kjer sem prve vence spletal,
kjer sem vzival zlate dni.
Dorovina, rili kraj!